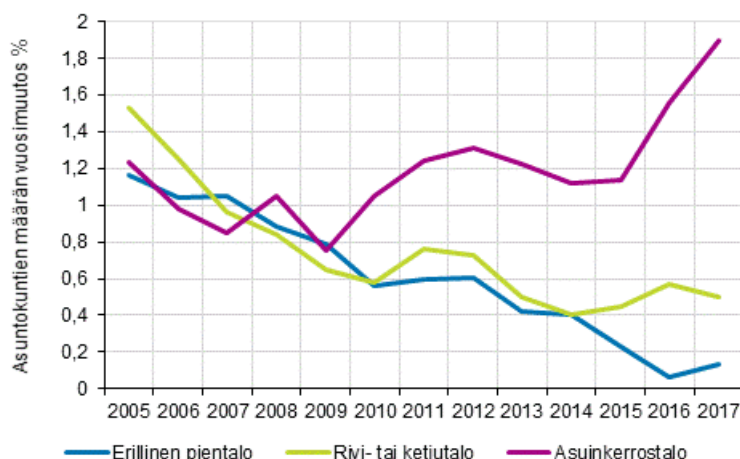

Asunnot ja asuinolot 2017

Kerrostaloasumisen suosio kasvaa

Talotyyppien välinen vertailu paljastaa asutokuntien pakkautuvan kerrostaloihin. Tilastokeskuksen mukaan vuonna 2017 kerrostaloissa asuvien asutokuntien määrä kasvoi edelliseen vuoteen verrattuna 1,9 prosentilla eli 22 600 asutokunnalla. Yhteensä kerrostaloissa asui 1 214 500 asutokuntaa, siis lähes puolet kaikista asutokunnista.

Asutokuntien määrän vuosimuutos (%) talotyypeittäin 2005–2017

Asutokunnan muodostavat samassa asunnossa vakituisesti asuvat henkilöt. Asutokuntien talotyyppittäisten määrien vuosimuutosten valossa vuosi 2009 näyttäytyy taitekohtana. Sitä seuranneina vuosina asutokuntien määrä on kasvanut kerrostaloissa selvästi nopeammin kuin erillisissä pientaloissa ja rivi- tai ketjutaloissa. Vuonna 2017 erillisissä pientaloissa asuvien asutokuntien määrä kasvoi vain 0,1 prosentilla (1 400 asutokuntaa) ja rivi- tai ketjutaloissa asuvien puolella prosentilla (1 800 asutokuntaa).

Yhteensä asutokuntien määrä kasvoi prosentilla eli 25 400 asutokunnalla. Niinpä vuoden 2017 lopussa asutokuntia oli 2 680 000. Kokonaismuutos on hieman pienempi kuin edellä mainittujen talotyyppittäisten muutosten summa, koska muissa kuin asuinrakennuksissa asuvien asutokuntien määrä laski.

Kerrostaloissa asuvien asutokuntien määrän kasvu selittyy osittain yksinasumisen lisääntymisellä, sillä keskimäärin kolme viidestä yksinasuvasta asuu kerrostaloissa. Yhteensä yhden henkilön asutokuntia oli 1 162 300, eli 43 prosenttia kaikista asutokunnista.

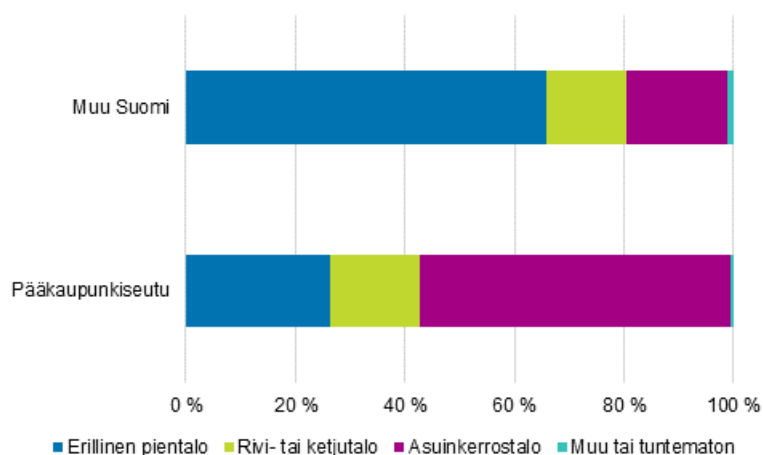
Henkilömäärissä mitattuna asukasmäärät jakautuivat seuraavasti: kerrostaloissa asui 1 941 100 henkilöä, erillisissä pientaloissa 2 656 600 ja rivi- tai ketjutaloissa 711 700. Muissa kuin asuinrakennuksissa, kuten liike- tai toimistorakennuksissa, asui yhteensä 76 500 henkilöä

Kerrostaloasuminen yleistyy lapsiperheiden keskuudessa

Myös entistä useampi lapsiperhe löytää kotinsa kerrostalosta. Muutoksen taustalla on lapsiperheiden kerrostaloasumisen yleistymisen erityisesti pääkaupunkiseudulla. Muualla Suomessa vastaavaa kehitystä ei ole tapahtunut muutamaa suurta kaupunkia lukuun ottamatta. Omakotitalo on edelleen ylivoimaisesti suosituin valinta lapsiperheiden keskuudessa muualla Suomessa. Lapsiperheellä tarkoitetaan asuntokuntaa, johon kuulu vähintään yksi alle 18-vuotias lapsi.

Vuonna 2017 yhteensä 152 300 (27 prosenttia) lapsiperhettä asui kerrostalossa. Tämä on 0,9 prosenttia enemmän kuin vuonna 2016. Pääkaupunkiseudulla kerrostaloissa asuvien lapsiperheiden osuus oli 57 prosenttia, kun muualla Suomessa vastaava osuus oli 19 prosenttia.

Lapsiperheiden asuminen talotyypeittäin, pääkaupunkiseutu ja muu Suomi 2017

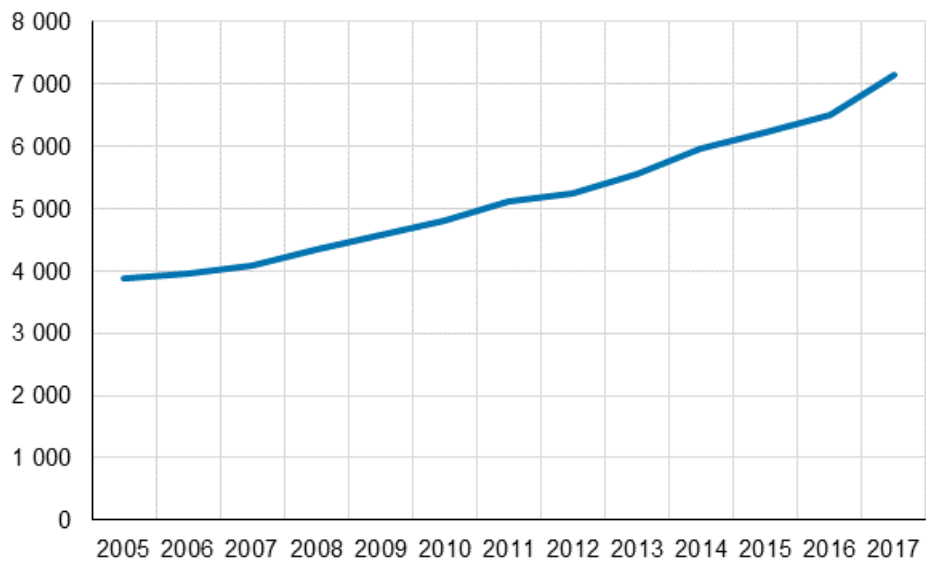
Torneja kohoaa tasaiseen tahtiin

Viime vuosina rakentamisen trendinä on ollut näyttävien korkeiden rakennusten pystyttäminen. Kehityssuunta ei rajoitu vain hotelleihin ja konttoreihin, vaan heijastuu myös asumiseen.

Yhtenä korkeuden rajapyykkinä voidaan pitää kahdettatoista kerrosta, sillä sitä korkeampia rakennuksia kutsutaan usein tornitaloiksi. Vakituiseen asumiseen käytettyjä tornitaloja oli rekisterin mukaan 59 vuonna 2017. Muut kuin vakituiseen asumiseen tarkoitetut tornitalot, kuten hotellit tai toimistot, eivät sisälly tähän lukuun. Korkeiden asuinkerrostalojen määrä on kasvanut tasaisesti. Esimerkiksi 2010-luvun alussa asumiseen käytettyjä tornitaloja oli hieman yli neljäkymmentä.

Vaikka tornitalojen määrä on kasvanut, asuu niissä edelleen suhteellisen pieni määrä ihmisiä. Vuonna 2017 yli 12-kerroksisissa taloissa asui 7 200 henkilöä. Tyypillisesti tornitaloissa asutaan yksin tai kaksin, sillä yli kahden hengen asuntokuntia oli vain 7,5 prosenttia kaikista tornitaloissa asuvista asuntokunnista.

Tornitaloissa asuvien lukumäärä 2005–2017

Sisällys

Taulukot

Liitetaulukot

Liitetaulukko 1. Asuntokunnat koon mukaan ja asuntokuntien keskikoko 1960–2017.....	5
Liitetaulukko 2. Asuntokunnat asumisväljyyden mukaan 31.12.2017, maakunnittain.....	6
Liitetaulukko 3. Pinta-ala huoneistoa kohti (m ²) asunnon talotyypin mukaan 1970-2017, koko asuntokanta.....	6
Laatuseloste: Asunnot ja asuinolot.....	8

Liitetaulukot

Liitetaulukko 1. Asuntokunnat koon mukaan ja asuntokuntien keskipöytä 1960–2017

	Asuntokuntia yhteensä	1 henkilö	2 henkilöä	3 henkilöä	4+ henkilöä	Asuntokunnan keskipöytä
1960	1 204 385	188 995	245 921	229 824	539 645	3,34
1970	1 420 723	288 970	323 640	284 336	523 777	2,99
1975	1 567 941	376 904	392 367	322 321	476 349	2,73
1980	1 781 771	482 476	457 667	345 769	495 859	2,64
1985	1 887 710	532 094	514 825	347 127	493 664	2,56
1986	1 916 606	551 369	532 147	345 669	487 421	2,53
1987	1 947 574	573 248	551 640	343 287	479 399	2,50
1988	1 981 693	600 717	569 977	339 981	471 018	2,46
1989	2 008 531	624 762	583 894	335 155	464 720	2,44
1990	2 036 732	646 229	597 928	332 295	460 280	2,42
1991	2 065 937	668 967	610 619	330 233	456 118	2,40
1992	2 094 204	693 825	619 098	327 772	453 509	2,38
1993	2 119 691	716 052	625 489	326 651	451 499	2,36
1994	2 148 527	740 837	638 086	324 803	444 801	2,34
1995	2 180 934	766 636	652 608	323 921	437 769	2,31
1996	2 198 791	781 901	663 929	321 986	430 975	2,29
1997	2 221 191	799 337	676 422	320 379	425 053	2,28
1998	2 247 206	819 418	692 650	317 842	417 296	2,25
1999	2 272 910	839 316	708 112	315 633	409 849	2,23
2000	2 295 386	856 746	722 437	312 646	403 557	2,21
2001	2 329 343	882 559	741 726	310 149	394 909	2,19
2002	2 354 082	903 440	753 595	307 241	389 806	2,17
2003	2 378 079	923 236	766 068	303 554	385 221	2,15
2004	2 402 091	942 711	777 790	300 491	381 099	2,14
2005	2 429 500	964 739	789 950	297 276	377 535	2,12
2006	2 453 826	983 626	801 068	294 518	374 614	2,11
2007	2 476 505	999 812	811 596	292 140	372 957	2,10
2008	2 499 332	1 014 974	822 639	290 820	370 899	2,09
2009	2 517 393	1 025 658	830 843	291 056	369 836	2,08
2010	2 537 197	1 040 378	837 234	290 767	368 818	2,07
2011	2 556 068	1 053 070	846 679	289 600	366 719	2,07
2012	2 579 781	1 069 933	855 816	289 058	364 974	2,06
2013	2 599 613	1 082 996	864 594	287 960	364 063	2,05
2014	2 617 780	1 098 023	869 454	286 621	363 682	2,04
2015	2 634 339	1 112 342	874 880	285 433	361 684	2,04
2016	2 654 657	1 131 424	880 188	284 108	358 937	2,03
2017	2 680 077	1 162 308	880 794	281 143	355 832	2,01

Liitetaulukko 2. Asuntokunnat asumisväljyyden mukaan 31.12.2017, maakunnittain

Maakunta	Asuntokuntia	Henkilöitä	Pinta-ala/asuntokunta	Pinta-ala/henkilö	Ahtaasti asuvia asuntokuntia	Ahtaasti asuvia henkilöitä
Koko maa	2 680 077	5 385 972	81,4	40,5	223 500	924 990
Uusimaa	788 882	1 611 201	75,4	36,9	79 057	313 134
Varsinais-Suomi	237 247	465 247	83,2	42,4	18 590	73 150
Satakunta	109 961	215 508	88,5	45,1	7 788	31 550
Kanta-Häme	84 821	169 358	84,9	42,5	6 711	27 818
Pirkanmaa	252 467	500 140	79,5	40,1	20 460	82 053
Päijät-Häme	103 430	197 508	80,1	41,9	7 014	29 212
Kymenlaakso	90 384	171 217	82,1	43,3	5 805	23 800
Etelä-Karjala	67 076	127 247	80,7	42,5	4 340	17 333
Etelä-Savo	76 135	143 928	83,9	44,4	4 873	19 681
Pohjois-Savo	123 326	241 005	81,2	41,5	8 983	36 954
Pohjois-Karjala	83 007	159 577	81,1	42,2	6 436	26 070
Keski-Suomi	135 773	270 522	80,9	40,6	10 810	46 106
Etelä-Pohjanmaa	88 674	187 735	93,6	44,2	6 567	29 287
Pohjanmaa	82 703	177 876	91,5	42,5	6 984	29 988
Keski-Pohjanmaa	30 251	67 648	95,0	42,4	2 669	13 009
Pohjois-Pohjanmaa	187 286	405 006	86,6	40,0	16 340	82 052
Kainuu	37 053	72 225	83,9	43,0	2 449	10 739
Lappi	87 738	174 044	84,4	42,5	6 617	28 860
Ahvenanmaa-Åland	13 863	28 980	97,4	46,5	1 007	4 199

Liitetaulukko 3. Pinta-ala huoneistoa kohti (m²) asunnon talotyyppin mukaan 1970-2017, koko asuntokanta

	Kaikki rakennukset	Erilliset pientalot	Rivi- ja ketjutilat	Asuinkerrostalot	Muut rakennukset	Asuinpinta-ala m ² /henkilö
1970	60,0	66,0	73,0	51,0	54,0	18,9
1980	69,3	83,6	71,7	54,8	55,5	26,3
1985	73,9	92,8	72,0	56,3	59,1	28,9
1988	73,8	93,8	70,8	55,8	60,3	30,5
1989	74,2	94,9	70,5	55,8	60,2	31,0
1990	74,4	95,3	70,2	55,8	59,7	31,4
1991	74,8	96,6	70,1	55,8	59,6	31,9
1992	74,8	97,1	70,1	55,8	56,9	32,3
1993	75,1	98,0	70,1	55,9	56,5	32,7
1994	75,3	98,7	70,1	55,9	56,5	33,0
1995	75,5	99,2	70,1	55,9	56,7	33,4
1996	75,7	99,7	70,2	56,0	59,0	33,7
1997	75,8	100,1	70,2	56,0	58,6	34,1
1998	76,0	100,6	70,3	56,0	59,0	34,5
1999	76,5	101,1	70,7	56,1	60,4	34,9
2000	76,5	101,9	70,0	56,1	59,8	35,3
2001	76,8	102,6	70,1	56,1	61,2	35,8
2002	77,0	103,5	70,2	56,2	59,9	36,3
2003	77,3	104,1	70,3	56,2	59,7	36,7
2004	77,6	104,9	70,4	56,2	59,6	37,2
2005	78,1	105,3	70,6	56,2	59,2	37,5
2006	78,4	106,5	70,7	56,3	60,4	38,0
2007	78,8	107,1	70,9	56,4	60,6	38,3
2008	79,1	107,8	71,0	56,4	60,8	38,6
2009	79,4	108,0	71,1	56,5	60,9	38,9
2010	79,5	108,4	71,2	56,5	60,7	39,1
2011	79,8	109,0	71,2	56,5	61,2	39,4
2012	79,9	109,5	71,3	56,5	61,1	39,6
2013	79,9	109,9	71,3	56,5	60,6	39,8
2014	80,0	110,8	71,3	56,4	60,7	39,9
2015	80,0	111,0	71,3	56,4	60,8	40,1
2016	79,9	111,5	71,4	56,3	60,6	40,3
2017	79,8	111,8	71,4	56,1	60,4	40,5

Laatuseloste: Asunnot ja asuinolot

1. Tilastotietojen relevanssi

Asunnot ja asuinolot -tilasto kuvaa olemassa olevaa asuntokantaa, asuntojen lukumäärää, asuntokuntien lukumäärää ja asuntokuntien ja asuntoväestön asuinoloja vuoden viimeisenä päivänä. Asuntokantaan sisältyvät sekä vakituisesti asutut asunnot että vailla vakinaisia asukkaita olevat asunnot. Kesämökkit, jotka ovat vakinaisessa asuinkäytössä, on otettu mukaan asuntokantaan vuodesta 2000 lähtien. Asuntokunnan muodostavat väestötietojärjestelmän mukaan kaikki samassa asuinhuoneistossa vuoden lopussa vakinaisesti asuvat henkilöt. Asuntoja ja asuntokuntia voidaan kuvata mm. talotyypin (pientalo, rivitalo, kerrostalo), rakennusvuoden, huoneistotyyppin (yksiö, kaksio jne.), hallintaperusteen (vuokra-, omistusasunto jne.) ja pinta-alan mukaan. Asuntokuntia voidaan kuvata lisäksi asuntokunnan rakenteen, elinvaiheen ja tulojen mukaan.

Asunnot ja asuinolot -tilasto perustuu pääosin Väestörekisterikeskuksen väestötietojärjestelmän rakennuksia, asuntoja ja henkilöitä koskeviin tietoihin, joita ylläpitävät kuntien rakennusvalvontaviranomaiset, maanmittaustoimistot sekä maistraatit. Väestötietojärjestelmään tallennettavat tiedot määrittellee laki- ja asetus väestötietojärjestelmästä. Tilastokeskuksen tehtävänä on puolestaan laatia yhteiskuntaoloja kuvaavia tilastoja (Laki tilastokeskuksesta).

2. Menetelmäkuvaus

Asunnot ja asuinolot on kokonaistilasto, jonka perustiedot poimitaan Väestörekisterikeskuksen väestötietojärjestelmän väestöä, rakennuksia ja asuntoja koskevista tiedoista.

Väestörekisterikeskuksen rakennuksia ja asuntoja koskeva tietojärjestelmä on luotu 1980-luvun alussa. Sen tietopohjan muodostaa Tilastokeskuksen, vuoden 1980 väestölaskennan yhteydessä, omistajilta tai rakennuksen ja asunnon haltijoilta kerätyt tiedot. Tiedonkeruu perustui väestökirjalakiin ja erilliseen väestölaskenta-asetukseen. Vuodesta 1982 lähtien rakennus- ja huoneistotietoja on päivitetty tietojärjestelmään rakennushankeilmoituksilla, jotka täytetään haettaessa rakennuslupaa uutta rakennusta, laajennusta tai muutostöitä varten. Koko 1980-luvun ajan Väestörekisterikeskuksen väestötietojärjestelmän rakennus- ja huoneistotietoja tarkistettiin ja korjattiin eri tietojen osalta. Tilastokeskus kehitti erilaisia käsittelysääntöjä aineiston käsittelemiseksi, jotta rekisteritietoja pystyttäisiin jatkossa käyttämään vuosittaisen rakennus- ja asuntokantatilaston tekemiseen. Vuosittainen tilastotuotanto aloitettiin Tilastokeskuksessa vuodesta 1987 alkaen.

Asunnot ja asuinolot -tilaston laatu on suhteellisen suoraan riippuvainen lähdeaineiston laadusta. Tiedot asuntojen purkamisesta tai muusta rakennusten poistumasta eivät välity kaikilta osin väestötietojärjestelmään. Tämän vuoksi Tilastokeskuksen aineistoa pyritään korjaamaan käsittelysäännöillä siten, että aineistosta karsitaan todennäköiset poistumatapaukset kuten vanhat ja huonokuntoiset rakennukset ja asunnot. Myös muita alkuperäisen aineiston virheellisyyksiä ja rakennusten puuttuvia tietoja pyritään päättämään ja korjaamaan Tilastokeskuksessa. Osa rakennusten ja asuntojen varustetiedoista on kerätty vasta vuoden 1980 väestölaskentatietojen jälkeen. Tällaisia tietoja ovat esimerkiksi hissi, parveke ja koneellinen ilmastointi. Yksilöivien tunnistetietojen avulla asuntotietoihin yhdistetään muita tietoja, esimerkiksi asuntoväestö ja vakinaisesti asutut asunnot päätellään väestötietojärjestelmän henkilötiedoista.

Kaikki samassa asunnossa vakituisesti asuvat henkilöt muodostavat asuntokunnan. Väestötietojärjestelmän mukaan vakinaisesti laitoksissa olevat, asunnottomat, ulkomailta ja tietymättömissä olevat henkilöt eivät muodosta tilastoinnissa asuntokuntia. Myöskään asuntolarakennuksiksi luokitelluissa rakennuksissa tai vastaavissa asuvat henkilöt, joiden asunto ei täytä asuinhuoneiston määritelmää, eivät muodosta asuntokuntia. Asuntokunnan tulojen, varallisuuden, elinvaiheen ja viihtehenkilön määrittämiseksi Asunnot ja asuinolot -tilastoon yhdistetään myös kunkin vuoden verotusrekisteristä saatuja tietoja henkilötunnuksen avulla. Tilastoon viedään lisäksi tietoja asuntokunnan saamista erilaisista asumisen tuista (kuten yleinen asumistuki, eläkeläisten ja opiskelijoiden asumislisä).

3. Tietojen oikeellisuus ja tarkkuus

Tilaston lähdeaineistona käytetään erilaisia hallinnollisia rekisteriaineistoja. Tilaston laatu onkin siten riippuvainen lähdeaineistojen laadusta. Asuntojen keskeisten tietojen peittävyys on suhteellisen hyvä. Vuoden 1990 väestölaskennan yhteydessä tehdyn luotettavuustutkimuksen mukaan rekisteripohjaisesti päätelyjen asuntojen määrä oli tilastossa koko maan tasolla suhteellisen oikein. Väestötietojärjestelmän rakennuksia ja asuntoja koskevista tiedoista ei saada poistumätietoja tarkasti, minkä vuoksi Tilastokeskus pyrkii karsimaan vanhat ja huonokuntoiset rakennukset ja asunnot. Asumattomista omakotitaloista on joskus vaikea päätellä, milloin niiden huoneisto kuuluu vielä asuntokantaan, milloin se sieltä asuinkelvottomana poistetaan. Tämän vuoksi tilastosta poistetaan yli 15 vuotta asumattomina olleet omakotitalot. Mikäli tällaiseen asuntokannasta poistettuun rakennukseen muuttaa vakinaisia asukkaita, asunto palautuu jälleen asuntokantaan.

Asunnot ja asuinolot on kokonaistilasto, jonka perustiedot poimitaan Väestörekisterikeskuksen väestötietojärjestelmän väestöä, rakennuksia ja asuntoja koskevista tiedoista. Väestörekisterikeskuksen väestötietojärjestelmän tunnusjärjestelmä muuttui, kun ns. pysyvä rakennustunnus otettiin käyttöön marraskuussa 2014. Tilastossa pysyvä rakennustunnus on käytössä aineistovuodesta 2014 lähtien, mikä voi vaikuttaa jonkin verran mm. aikasarja- ja vuosimuutostietoihin. Vuosittain tuotetut tilastotiedot ovat pitemmällä periodilla suhteellisen vertailukelpoisia keskenään, vaikka yksittäiset vuosimuutokset eivät ole kaikilta osin tarkkoja ja luotettavia. Vuosimuutoksiin vaikuttavat myös kuntien, mm. kiinteistöverotusta varten, tekemät rakennus- ja huoneistorekisterin tarkistukset. Vuodesta 2017 lähtien erityistä huomiota on kiinnitetty rekisterivirheiden seurauksina syntyviin ylimääräisiin asuntoihin. Tilastoon saattaa syntyä ei-todellinen asunto esimerkiksi silloin kun kerrostalossa sijaitsevan asunnon rappu ilmoitetaan rekisterinpitäjälle virheellisesti. Tällaisia ei-todellisia asuntoja karsitaan tilastoista tutkimalla talokohtaisia asuntojen ja asuttujen asuntojen määrien muutoksia, niiden suhdetta, sekä muita tekijöitä kuten talon valmistumisvuotta ja käytössäolotietoja.

Asuntojen ominaisuustiedoissa voi myös olla jonkin verran virheellisyttä, sillä kaikki muutostiedot eivät tule kattavasti väestötietojärjestelmää ylläpitävien viranomaisten tietoon. Tiedot ilman lupaa rakennetuista uusista kohteista sekä muutos- ja parannustöistä, jotka eivät vaadi lupaa tai joille ei ole lupaa haettu, eivät välity tietojärjestelmään. Lämmitystavan tai -aineen muutokset eivät kaikissa tapauksissa ole luvanvaraisia rakennustoimenpiteitä, eivät myöskään rakennuksen varusteita ja verkostoliittymiä koskevat toimenpiteet, joten niissä saattaa olla virheellisyttä. Vääriä tietoja pystytään jonkin verran korjaamaan Tilastokeskuksessa poistamalla ristiriitaisuuksia eri varusteiden, lämmitystapojen ja -aineiden kesken. Myös niissä tiedoissa on puutteellisuksia, joita on alettu kerätä vasta vuoden 1980 tietopohjan perustamisen jälkeen. Esimerkiksi tiedot hissistä, parvekkeesta ja koneellisesta ilmastoinnista voivat olla puutteellisia. Asunnon hallintaperuste (omistus, vuokra, yms.) päivittyy väestötietojärjestelmään muuttoilmoituksen kautta asukkaan muuttaessa. Tilastokeskus täydentää hallintaperustetietoa verohallituksen asunto-osakekauppojen varainsiirtoveroaineistoa ja Valtion Asuntorahaston tietoja hyväksikäyttäen.

Väestörekisterikeskuksen väestöä koskevia tietoja on pidetty yllä henkikirjoituksen lakkauttamisen jälkeen (vuodesta 1989) pelkästään väestömuutosilmoituksin. Tietojen oikeellisuudesta kertoo väestötietojärjestelmästä tehty osoitteiden luotettavuustutkimus, joka on otantatutkimus ja tutkimuksen toteuttajana on ollut Tilastokeskus. Vuonna 2012 noin 11 000 hengeltä tiedusteltiin, onko heidän osoitteensa väestötietojärjestelmässä oikea. Vuoden 2012 tutkimuksessa vastanneista 98,1 prosentilla tieto oli oikein (kadot mukaanlukien).

4. Julkaistujen tietojen ajantasaisuus ja oikea-aikaisuus

Asunnot ja asuinolot -tilasto tehdään vuosittain. Tiedot kuvaavat vuoden viimeisen päivän tilannetta. Ensimmäiset asuntokanta- ja asuntokuntatiedot valmistuvat noin viisi kuukautta tilastointiajankohdan jälkeen. Aluejakona käytetään tilastointiajankohdan jälkeistä päivää eli tulevan vuoden kuntajakoa. Näin ollen kunnat, jotka yhdistyvät vuoden ensimmäisenä päivänä on tilastoitu yhteen. Asunnon hallintaperustetiedot valmistuvat noin 10 kuukautta viiteajankohdan jälkeen. Tilastossa on myös kertymätietoja koko vuodelta (esim. tulotiedot ja asumisen tukitiedot). Nämä valmistuvat noin 13 kuukautta viiteajankohdasta. Julkistamiskalenterin verkko-osoite:
<http://tilastokeskus.fi/ajk/julkistamiskalenteri/index.html>.

5. Tilastojen saatavuus

Asuntoja ja asuinoloja koskevia tietoja on saatavilla kunnittain ja kuntaa suuremmilla aluejaoilla Tilastokeskuksen internet-sivuilta, maksuttomasta StatFin -tilastopalvelusta sekä muuta tietoa Asunnot ja asuinolot -tilaston kotisivulta <http://tilastokeskus.fi/til/ajas/index.html>. Kotisivun linkeistä löytyvät mm. tilaston kuvaus, käsitteet ja määritelmät. Asuntokanta- ja asuinolotilastoja koskevia painojulkaisuja on julkaistu vuosittain Asuminen-sarjassa vuosina 1985–2007. Sitä aikaisemmin tietoja on julkaistu Väestölaskenta-sarjassa vuodesta 1950. Asuntokantatilastoa sekä Asuntokunnat ja asuinolot -tilastoa on tehty erillisinä tilastoina tilastovuoteen 2007 asti. Tilastovuodesta 2008 alkaen tilastot yhdistettiin siten, että tilaston nimeksi tuli Asunnot ja asuinolot -tilasto ja sen tietosisältö on sama kuin aikaisemmin erillisinä olleiden tilastojen.

6. Tilastojen vertailukelpoisuus

Vertailtaessa eri ajankohtien tietoja on otettava huomioon, että osa muutoksista voi johtua osin rekisterissä tehdyistä tarkastuksista, tilastoaineiston käsittelyn muutoksista ja aikaisempien vuosien erilaisista tiedonkeruumenetelmistä. Esimerkiksi rakentamisvuosien korjaukset vaikuttavat rakennusten ikärakenteeseen, samoin rakennusten käyttötarkoitukseen kohdistuneet tarkistukset. Vuoden 1985 väestölaskennassa käytettiin ensimmäisen kerran rekisteritietoja asunto-, rakennus- ja asuntokuntatilastojen muodostamisessa. Tiedot asunto- ja rakennuskannasta on tuotettu väestölaskennoissa vuosina 1950, 1960, 1970, 1980 sekä 1985. YK:n väestölaskentasuositukset on otettu huomioon väestölaskentoja toteutettaessa. Vuodesta 1987 lähtien tietoja on tuotettu vuosittain rekisteripohjaisesti, ja vuosittain tehdyt tilastotiedot ovat pitemmällä periodilla suhteellisen vertailukelpoisia keskenään. Vuosimuutokset eivät ole kaikilta osin tarkkoja ja luotettavia.

Hallintaperusteluokitus on muuttunut hieman vuosien varrella. Vuodesta 1994 alkaen on saatavissa aravavuokra-asuntoja kuvaavia tietoja. Vuodesta 1995 ei työsuhde- ja muita vuokra-asuntoja enää erotella toisistaan. Vuodesta 1998 on tilastoissa käytetty uutta hallintaperusteluokitusta, jossa on tietoja aravavuokratalojen lisäksi myös korkotukivuokrataloista sekä asumisoikeustaloista. Rakennus-, asunto- ja asuinolotilastojen tuotantojärjestelmä uudistettiin tilastovuodesta 2005 lähtien. Samalla tarkennettiin joidenkin tietojen käsittelyä, mm. asunnon hallintaperusteen käsittelyssä huomioitiin rakennuksen omistajan tiedot entistä tarkemmin. Tämä vaikutus näkyy hallintaperustetietojen lukumäärissä vuodesta 2005 alkaen etenkin luokissa Muut vuokra-asunnot (lukumääriä vähentävästi) ja Omistaa talon (lukumääriä lisäävästi).

Asuntokuntatilastoja on tehty rekisteripohjaisesti vuodesta 1980 lähtien. Tällöin otettiin käyttöön asuntokuntakäsite. Vuonna 1980 asuntokuntia muodostettiin myös henkilöistä, jotka asuivat asuntolarakennuksiksi luokitelluissa rakennuksissa, mutta joiden asunto ei täyttänyt asunnon määritelmää. Myöhemmin näin ei ole enää tehty.

Ennen vuotta 1980 käytettiin väestölaskennoissa ruokakuntakäsitettä. Ruokakunnan katsottiin muodostuvan yhdessä asuvista perheenjäsenistä ja muista henkilöistä, joilla oli yhteinen ruokatalous. Alivuokralainen, jolla oli oma ruokatalous, muodosti oman ruokakuntansa. Vuodesta 1980 alivuokralainen kuuluu asuinolotilastoissa samaan asuntokuntaan muiden asunnossa asuvien kanssa.

Asuntokunta poikkeaa kotitalouskäsitteestä. Kotitalouden muodostavat henkilöt, jotka asuvat ja ruokailevat yhdessä tai jotka muuten käyttävät tulojaan yhdessä. Asuntokunta muodostuu henkilöistä, jotka asuvat samassa asunnossa huolimatta siitä onko henkilöillä esimerkiksi yhteinen rahatalous. Samaa asuntokuntaan voi joissakin tapauksissa kuulua useampia kotitalouksia.

7. Selkeys ja yhtenäisyys

Tilastokeskuksen rakennus- ja asuntokantatilastot vastaavat toisiaan siten, että jokaista asuntokannan asuntoa vastaava rakennus on rakennuskannassa. Asutut asunnot on saatu yhdistämällä väestötietojärjestelmän henkilötiedot huoneistotietoihin tunnistetietojen avulla, jolloin saadaan kuvattua myös asuinoloja. Asuntokanta sisältää myös tyhjä ja tilapäisesti asutut asunnot.

Tilastokeskuksen rakennus- ja asuntokantatilastot ja Väestörekisterikeskuksen rakennus- ja huoneistotiedot eivät ole täysin yhtenevät, koska rekisterin sisältämiä puutteita on pyritty korjaamaan Tilastokeskuksessa.

Tilastokeskuksen asuntokantatilaston sekä rakentamista kuvaavan Rakennus- ja asuntotuotantotilaston uudistuotannon lukumäärien erot johtuvat mm. eri poiminta-ajankohdista. Lisäksi asuntokannassa on mukana kaikki ne asunnot, joissa asuttiin vuoden viimeisenä päivänä, vaikka ne eivät vielä olisi valmistuneetkaan. On myös mahdollista, että asuntokantaan aikaisemmin kuulumaton rakennus otetaan asumiskäyttöön, jolloin se tulee mukaan asuntokantaan.

Asuntoväestö poikkeaa perheiden perusväestöstä mm. siinä, että perheisiin luetaan mukaan asuntoloissa asuvat perheelliset henkilöt. Asuntoväestöön ei sisälly laitosväestöä (ks. käsitteet ja määritelmät: <http://tilastokeskus.fi/meta/kas/index.html>)

Lisätietoja

Otto Kannisto 029 551 3044

Marja Hermiö 029 551 3211

Vastaava tilastojohtaja:

Jari Tarkoma

info@stat.fi

www.tilastokeskus.fi

Lähde: Asunnot ja asuinolot, Tilastokeskus

Asiakaspalaute: www.tilastokeskus.fi/palaute

Tietopalvelu ja viestintä, Tilastokeskus
puh. 029 551 2220
www.tilastokeskus.fi

Julkaisutilaukset, Edita Publishing Oy
puh. 020 450 05
asiakaspalvelu.publishing@edita.fi
www.editapublishing.fi

ISSN 1796-0479
= Suomen virallinen tilasto
ISSN 1798-6745 (pdf)